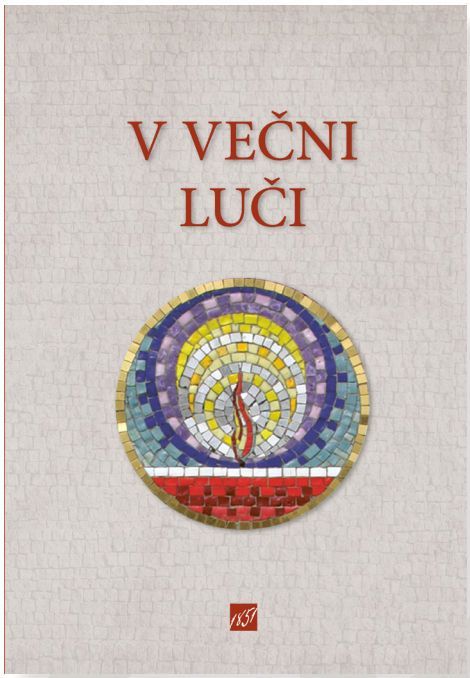

Zgodbe sester, ki so tkale zgodovino redovne ustanove

Ob stoletnici Mariborske province brezmadežnega spočetja se Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja s kroniškimi zapisi spominja svojih sester, njihovega življenja in delovanja, s katerim so tkale zgodovino redovne ustanove ter v različnih vrstah poslanstva zvesto pričevale za evangelij. Njihovi življenjepisi so kratki in daleč ne zajemajo vsega, kar se je po življenju in delovanju sester zapisalo v zgodovino, vendar ob prebiranju vzbujajo veliko hvaležnost.

V knjigi so zbrani življenjepisi 555 šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja, ki so umrle od nastanka province novembra 1922 do februarja 2022. Sledi seznam pokojnih sester po datumu smrti in abecedni seznam po priimkih. Dodani so tudi osnovni podatki pokojnih sester, ki so začetno vzgojo prejele v materni hiši v Mariboru, in sester iz Slovenije, ki so vstopile in umrle v drugih provincah. Zbrane življenjske zgodbe sester govorijo o njihovi zavzetosti, ustvarjalnosti, iznajdljivosti ter o njihovem darovanju in trpljenju – zlasti v vojnem in povojnem času. Po njih se je prvotna karizma, dana ustanoviteljici materi Margareti Puhar, razvijala, utrjevala, ukoreninjala in udejanjala sredi tega sveta.

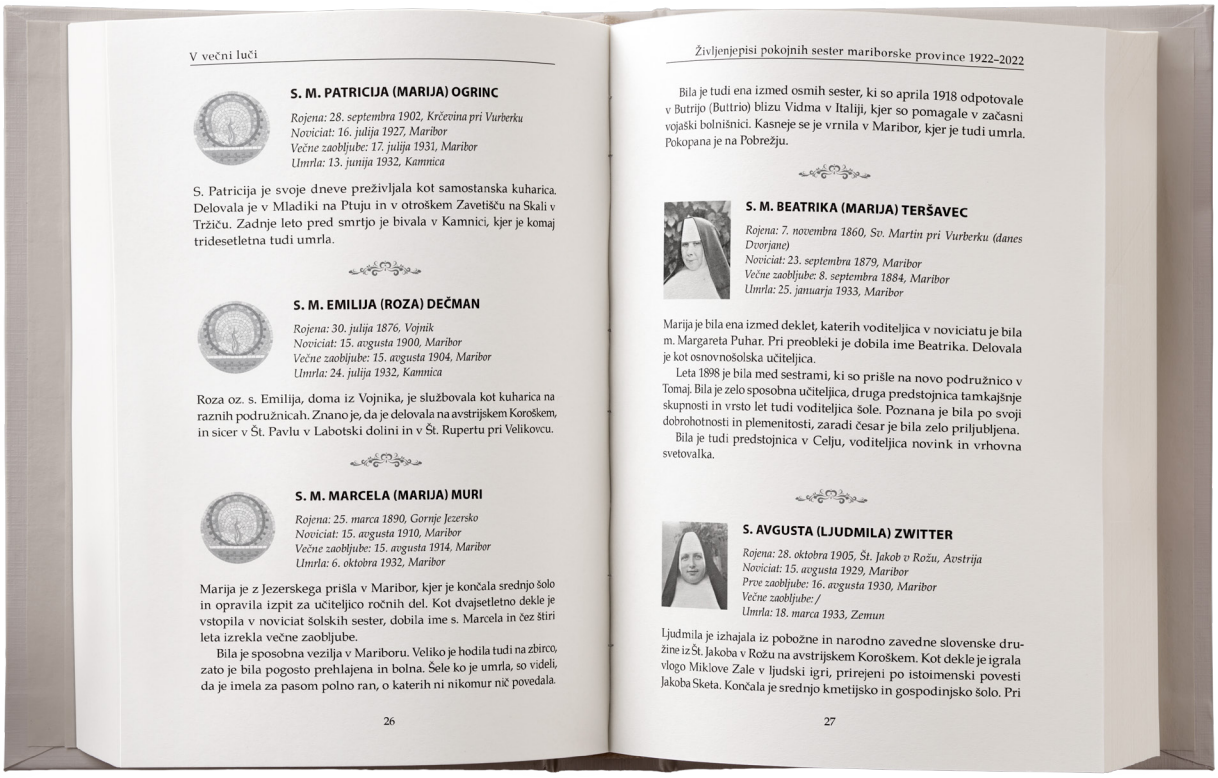
Podatki o knjigi

- Naslov: V večni luči
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Velikost: 165 mm x 235 mm
- Vezava: trda vezava
- Število strani: 552
- ISBN: 978-961-278-619-9
- Cena: za interno uporabo
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Iz knjige

V večni luči

S. M. PATRICIJA (MARIJA) OGRINC

Rojena: 28. septembra 1902, Krčevina pri Vurberku
Noviciat: 16. julija 1927, Maribor
Večne zaobljube: 17. julija 1931, Maribor
Umrla: 13. junija 1932, Kamnica

S. Patricija je svoje dneve preživljala kot samostanska kuharica. Delovala je v Mladiki na Ptuju in v otroškem Zavetišču na Skali v Tržiču. Zadnje leto pred smrtjo je bivala v Kamnici, kjer je komaj tridesetletna tudi umrla.

S. M. EMILIJA (ROZA) DEČMAN

Rojena: 30. julija 1876, Vojnik
Noviciat: 15. avgusta 1900, Maribor
Večne zaobljube: 15. avgusta 1904, Maribor
Umrla: 24. julija 1932, Kamnica

Roza oz. s. Emilija, doma iz Vojnika, je službovala kot kuharica na raznih podružnicah. Znano je, da je delovala na avstrijskem Koroškem, in sicer v Št. Pavlu v Labotski dolini in v Št. Rupertu pri Velikovcu.

S. M. MARCELA (MARIJA) MURI

Rojena: 25. marca 1890, Gornje Jezersko
Noviciat: 15. avgusta 1910, Maribor
Večne zaobljube: 15. avgusta 1914, Maribor
Umrla: 6. oktobra 1932, Maribor

Marija je z Jezerskega prišla v Maribor, kjer je končala srednjo šolo in opravila izpit za učiteljico ročnih del. Kot dvajsetletno dekle je vstopila v noviciat šolskih sester, dobila ime s. Marcela in čez štiri leta izrekla večne zaobljube.

Bila je sposobna vezilja v Mariboru. Veliko je hodila tudi na zbirco, zato je bila pogosto prehlajena in bolna. Šele ko je umrla, so videli, da je imela za pasom polno ran, o katerih ni nikomur nič povedala.

Bila je tudi ena izmed osmih sester, ki so aprila 1918 odpotovale v Butrijo (Buttrio) blizu Vidma v Italiji, kjer so pomagale v začasni vojaški bolnišnici. Kasneje se je vrnila v Maribor, kjer je tudi umrla. Pokopana je na Pobrežju.

S. M. BEATRIKA (MARIJA) TERŠAVEC

Rojena: 7. novembra 1860, Sv. Martin pri Vurberku (danes Dvorjane)
Noviciat: 23. septembra 1879, Maribor
Večne zaobljube: 8. septembra 1884, Maribor
Umrla: 25. januarja 1933, Maribor

Marija je bila ena izmed deklet, katerih voditeljica v noviciatu je bila m. Margareta Puhar. Pri preobleki je dobila ime Beatrika. Delovala je kot osnovnošolska učiteljica.

Leta 1898 je bila med sestrami, ki so prišle na novo podružnico v Tomaj. Bila je zelo sposobna učiteljica, druga predstojnica tamkajšnje skupnosti in vrsto let tudi voditeljica šole. Poznana je bila po svoji dobrohotnosti in plemenitosti, zaradi česar je bila zelo priljubljena.

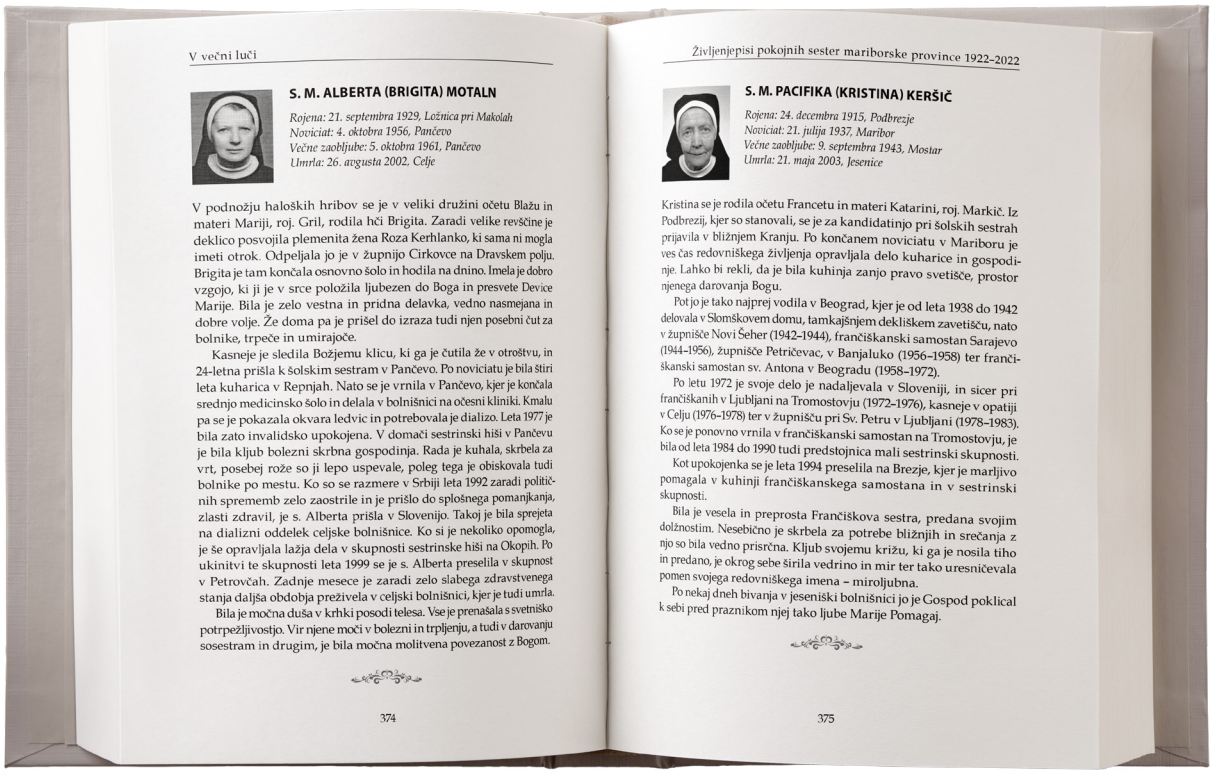
Bila je tudi predstojnica v Celju, voditeljica novink in vrhovna svetovalka.

S. AVGUSTA (LJUDMILA) ZWITTER

Rojena: 28. oktobra 1905, Št. Jakob v Rožu, Avstrija
Noviciat: 15. avgusta 1929, Maribor
Prve zaobljube: 16. avgusta 1930, Maribor
Večne zaobljube: /
Umrla: 18. marca 1933, Zemun

Ljudmila je izhajala iz pobožne in narodno zavedne slovenske družine iz Št. Jakoba v Rožu na avstrijskem Koroškem. Kot dekle je igrala vlogo Miklove Zale v ljudski igri, prirejeni po istoimenski povesti Jakoba Sketa. Končala je srednjo kmetijsko in gospodinjsko šolo. Pri

(Strani 26–27)

V večni luči

S. M. ALBERTA (BRIGITA) MOTALN

Rojena: 21. septembra 1929, Ložnica pri Makolah
Noviciat: 4. oktobra 1956, Pančevo
Večne zaobljube: 5. oktobra 1961, Pančevo
Umrla: 26. avgusta 2002, Celje

V podnožju haloških hribov se je v veliki družini očetu Blažu in materi Mariji, roj. Gril, rodila hči Brigita. Zaradi velike revščine je deklico posvojila plemenita žena Roza Kerhlanko, ki sama ni mogla imeti otrok. Odpeljala jo je v župnijo Cirkovce na Dravskem polju. Brigita je tam končala osnovno šolo in hodila na dnino. Imela je dobro vzgojo, ki ji je v srce položila ljubezen do Boga in presvete Device Marije. Bila je zelo vestna in pridna delavka, vedno nasmejana in dobre volje. Že doma pa je prišel do izraza tudi njen posebni čut za bolnike, trpeče in umirajoče.

Kasneje je sledila Božjemu klicu, ki ga je čutila že v otroštvu, in 24-letna prišla k šolskim sestram v Pančevo. Po noviciatu je bila štiri leta kuharica v Repnjah. Nato se je vrnila v Pančevo, kjer je končala srednjo medicinsko šolo in delala v bolnišnici na očesni kliniki. Kmalu pa se je pokazala okvara ledvic in potrebovala je dializo. Leta 1977 je bila zato invalidsko upokojena. V domači sestrinski hiši v Pančevu je bila kljub bolezni skrbna gospodinja. Rada je kuhala, skrbela za vrt, posebej rože so ji lepo uspevale, poleg tega je obiskovala tudi bolnike po mestu. Ko so se razmere v Srbiji leta 1992 zaradi političnih sprememb zelo zaostrile in je prišlo do splošnega pomanjkanja, zlasti zdravil, je s. Alberta prišla v Slovenijo. Takoj je bila sprejeta na dializni oddelek celjske bolnišnice. Ko si je nekoliko opomogla, je še opravljala lažja dela v skupnosti sestrinske hiši na Okopih. Po ukinitvi te skupnosti leta 1999 se je s. Alberta preselila v skupnost v Petrovčah. Zadnje mesece je zaradi zelo slabega zdravstvenega stanja daljša obdobja preživela v celjski bolnišnici, kjer je tudi umrla.

Bila je močna duša v krhki posodi telesa. Vse je prenašala s svetniško potrpežljivostjo. Vir njene moči v bolezni in trpljenju, a tudi v darovanju sosestram in drugim, je bila močna molitvena povezanost z Bogom.

S. M. PACIFIKA (KRISTINA) KERŠIČ

Rojena: 24. decembra 1915, Podbrezje
Noviciat: 21. julija 1937, Maribor
Večne zaobljube: 9. septembra 1943, Mostar
Umrla: 21. maja 2003, Jesenice

Kristina se je rodila očetu Francetu in materi Katarini, roj. Markič. Iz Podbrezij, kjer so stanovali, se je za kandidatinjo pri šolskih sestrah prijavila v bližnjem Kranju. Po končanem noviciatu v Mariboru je ves čas redovniškega življenja opravljala delo kuharice in gospodinje. Lahko bi rekli, da je bila kuhinja zanjo pravo svetišče, prostor njenega darovanja Bogu.

Pot jo je tako najprej vodila v Beograd, kjer je od leta 1938 do 1942 delovala v Slomškovem domu, tamkajšnjem dekliškem zavetišču, nato v župnišče Novi Šeher (1942–1944), frančiškanski samostan Sarajevo (1944–1956), župnišče Petričevac, v Banjaluko (1956–1958) ter frančiškanski samostan sv. Antona v Beogradu (1958–1972).

Po letu 1972 je svoje delo je nadaljevala v Sloveniji, in sicer pri frančiškanih v Ljubljani na Tromostovju (1972–1976), kasneje v opatiji v Celju (1976–1978) ter v župnišču pri Sv. Petru v Ljubljani (1978–1983). Ko se je ponovno vrnila v frančiškanski samostan na Tromostovju, je bila od leta 1984 do 1990 tudi predstojnica mali sestrinski skupnosti.

Kot upokojenka se je leta 1994 preselila na Brezje, kjer je marljivo pomagala v kuhinji frančiškanskega samostana in v sestrinski skupnosti.

Bila je vesela in preprosta Frančiškova sestra, predana svojim dolžnostim. Nesebično je skrbela za potrebe bližnjih in srečanja z njo so bila vedno prisrčna. Kljub svojemu križu, ki ga je nosila tiho in predano, je okrog sebe širila vedrino in mir ter tako uresničevala pomen svojega redovniškega imena – miroljubna.

Po nekaj dneh bivanja v jeseniški bolnišnici jo je Gospod poklical k sebi pred praznikom njej tako ljube Marije Pomagaj.

(Strani 374–375)

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22
1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50
info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org